

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 21 Απριλίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάλδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

DETLEV GREVESMÜHL

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

DETLEV GREVESMÜHL

Ο Detlev Grevesmühl ανήκει στους σημαντικώτερους Γερμανούς βιολιστές της νεώτερης γενιάς. Σπούδασε βιολί με τον πατέρα του Otto Hermann Grevesmühl και την καθηγήτρια Eva Hauptmann. Αργότερα συνέχισε με τους M. Rostal, W. Schneiderhan, N. Milstein.

Ο Detlev Grevesmühl έχει δώσει πολλές συναυλίες τόσο στην Γερμανία όσο και στο εξωτερικό. Υπήρξε κοντσερτίνο της ορχήστρας «Wiener Symphonikern» και από το 1981 έχει την ίδια θέση στην Deutschen Oper Berlin.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ARNOLD SCHÖNBERG: «Ο επιζήσας από τη Βαρσοβία «για αφηγητή,
(1874-1951) ανδρική χορωδία και ορχήστρα, έργ. 46

RAFAELLO DE BANFIELD: «Μονομαχία»
(1922 -)

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

L. v. BEETHOVEN: Ρομάντσα αρ. 1, σε σολ μείζονα,
(1770-1827) έργ. 40 για βιολί και ορχήστρα
Ρομάντσα αρ. 2, σε φα μείζονα,
έργ. 50 για βιολί και ορχήστρα
Βιολί: DETLEV GREVESMÜHL

LOUIS SPOHR: Κοντσέρτο σε μορφή τραγουδιού αρ. 8,
(1784 - 1859) για βιολί και ορχήστρα έργ. 47.
Allegro molto - Adagio - Andante -
Allegro moderato
Βιολί: DETLEV GREVESMÜHL

ARNOLD SCHÖNBERG

ΕΝΑΣ ΕΠΙΖΗΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΡΣΟΒΙΑ, ΕΡΓΟ 46

Ο αυστριακός συνθέτης εβραϊκής καταγωγής Arnold Schönberg, γεννήθηκε στις 13.9. 1874 στη Βιέννη και πέθανε στις 13.7.1951 στο Λος Άντζελες. Από νωρίς ασχολήθηκε με τη μουσική, κυρίως αυτοδίδακτος. Σημαντικός συνθέτης, καθηγητής και θεωρητικός στη Βιέννη, το Βερολίνο και το Λος Άντζελες (όπου πήγε το 1934 μετά τις διώξεις των εβραίων από τον Χίτλερ), ο Σαίνμπεργκ είναι μια από τις ηγετικές φυσιογνωμίες για την αναγέννηση της μουσικής στις αρχές του αιώνα μας. Ξεκινώντας στα πρώτα έργα του με το τονικό σύστημα όπου φαίνεται η επίδραση του Μπραμς και του Βάγκνερ (1897-1907), περνά σε μία δεύτερη περίοδο (1908-1921) στη δική του μουσική γλώσσα χωρίς τις βάσεις της τονικότητας, για να καταλήξει στο σύστημα της δωδεκαφθογγικής μουσικής (1921-1951). Ανάμεσα στους πολλούς μαθητές του οι πιο γνωστοί είναι ο Anton Webern και ο Alban Berg, καθώς και ο Νίκος Σκαλκώτας.

Το έργο «Ένας επιζήσας από τη Βαρσοβία» για αφηγητή, ανδρική χορωδία και ορχήστρα, γράφηκε μέσα σε δώδεκα μόλις μέρες από τις 11 ως τις 23 Αυγούστου του 1947. Ο συνθέτης έγραψε το κείμενο του έργου βασισμένος σε άμεσες ή έμμεσες πληροφορίες για το γκέτο της Βαρσοβίας. Η πρώτη παράσταση έγινε στις 4 Νοεμβρίου 1948 στο Albuquerque του Νέου Μεξικού στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου ο μαέστρος Kurt Frederick, έπαιξε το επτάλεπτο έργο δύο φορές, διότι το πρώτο άκουσμα είχε δημιουργήσει τέτοια ένταση στο κοινό, που όλοι έμειναν ακίνητοι. Μόνο μετά την επανάληψη του έργου το κοινό ξέσπασε σε ακράτητο χειροκρότημα.

Ο «Επιζήσας» έχει ελεύθερη φόρμα με αυξανόμενη δραματικότητα προς το τέλος, όπου μπαίνει η ανδρική χορωδία με τον ύμνο της, αφού έχει προηγηθεί η περιγραφή όλης της βαρβαρότητας του στρατοπέδου. Στη μουσική διακρίνονται τρία επίπεδα, τα οποία αντιστοιχούν στις τρεις γλώσσες που χρησιμοποιεί ο συνθέτης στο πρωτότυπο: οι αναμνήσεις του αφηγητή σε πρώτο πρόσωπο στα αγγλικά, οι εντολές του λοχία στα γερμανικά και ο ύμνος της χορωδίας στα εβραϊκά. Η μουσική δομή του έργου βασίζεται κι εδώ σε μία σειρά δώδεκα φθόγγων τους οποίους ακούμε αρχικά στη φανφάρα με την οποία μπαίνουν οι τρομπέτες, και στο τρέμολο των εγχόρδων.

Παρά τη συντομία του κομματιού, τα μουσικά μέσα με τα οποία εκφράζονται με τόση δύναμη οι περιγραφές του αφηγητή είναι τόσο λεπτομερή και άμεσα, που κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στη μεγάλη συναισθηματική επίδραση το έργου.

Evelin Voigtmann

Ο Ιταλός συνθέτης Raffaello de Banfield γεννήθηκε το 1922. Σπούδασε στην Ιταλία με τον V. Levi και τον G.F. Malipiero και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Παρίσι με τη N. Boulanger (1946). Έχει γράψει δύο όπερες που βασίζονται σε έργα του Tennessee Williams, μουσική δωματίου καθώς και μουσική για μπαλέτο και για κινηματογράφο.

Το έργο «η μονομαχία» γράφηκε το 1949 και είναι εμπνευσμένο από ένα επεισόδιο της «Απελευθερωμένης Ιερουσαλήμ» (1580) του Τορκουάτο Τάσσο, τη μονομαχία ανάμεσα στον Tancredi και την Clorinda. Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Ιερουσαλήμ ο σταυροφόρος Tancredi είναι ερωτευμένος με τη σαρακηνή Clorinda. Σε μια από τις μάχες η Clorinda συμμετέχει ντυμένη αντρικά, και στη μονομαχία που θα κάνει με τον Tancredi ο οποίος δεν την αναγνωρίζει, πληγώνεται θανάσιμα. Όταν ο Tancredi καταλαβαίνει ποιος ήταν ο αντίπαλός του, είναι ήδη αργά. Έτσι σηκώνει τη νεκρή Clorinda στην αγκαλιά του και απομακρύνεται τρικλίζοντας στο σκοτάδι.

Πρόκειται επομένως για προγραμματική μουσική, αφού ο συνθέτης δε βασίζεται σε μια ιδέα, αλλά παριστάνει με τα μουσικά του μέσα τη μάχη των δύο αγαπημένων καθώς και το τραγικό τέλος της. Μεταφερόμαστε αμέσως στην πολεμική ατμόσφαιρα με το σκοτεινό βηματισμό των τυμπάνων και της γκραν κάσα. Ένα λυρικό θέμα στο πίκολο και το φαγκότο και αμέσως μετά ένα άλλο θέμα στα έγχορδα με μεγαλόπρεπο χαρακτήρα, μας παρουσιάζουν τους πρωταγωνιστές. Αρχίζει σιγά-σιγά η μονομαχία, όπου οι διαφορετικές ρυθμικές μορφές, άλλοτε πυκνά, έντονα και άλλοτε αραιά, πιο ήρεμα, εκφράζουν τη διαφορετική ένταση της μάχης με μεγάλη λεπτότητα, μέχρι να φτάσει στο αποκορύφωμα, όταν τελικά ο Tancredi πληγώνει βαριά την Clorinda. Μ' ένα οσινάτο ρυθμικό μοτίβο στα βιολιά, σταματά η δράση και ακολουθεί μια μελωδία θρησκευτικού χαρακτήρα μόνο από τα έγχορδα, τη στιγμή που η Clorinda ζητά να βαπτισθεί. Σιγά-σιγά η Clorinda σβήνει και με το χτύπημα του γκογκ έρχεται ο θάνατος. Το έργο τελειώνει με το θέμα του Tancredi, ο οποίος απομακρύνεται απελπισμένος.

Στην ιστορία της μουσικής τη μονομαχία του Tancredi και της Clorinda τη βρίσκουμε στο περίφημο έργο του Monteverdi «Il Combattimento di Tancredi e Clorinda», (1624). Μία όπερα με τίτλο «Tancredi» έγραψε και ο Rossini (1813), είναι βασισμένη όμως όχι στην «Απελευθερωμένη Ιερουσαλήμ» του Τάσσο, αλλά στην τραγωδία του Βολταίρου «Tancrède» (1760).

Evelin Voigtmann.

LUDWING VAN BEETHOVEN

POMANTΣΕΣ AP. 1, ΣΕ ΣΟΛ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓ. 40, ΚΑΙ AP. 2, ΣΕ ΦΑ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓ. 50, ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Η απόλυτη κυριαρχία της φόρμας της σονάτας στην κλασική περίοδο, αλλά και του έργου σονάτα (που γίνεται και ραχοκοκαλιά του τρίο, του κουαρτέτου, της συμφωνίας, του κοντσέρτου) δεν επέτρεψε στις μικρές, μονομερείς φόρμες να αναπτυχθούν. Η αφθονία (υπεραφθονία μάλλον) των μικρών μορφών που κατακλύζουν τη ρομαντική περίοδο (Impromptu, Nocturne, Novellette, Etûde, Albumblatt, Lied ohne Worte, Humoreske, Rhapsodie, Consolation) μικρών αυθόρμητων, αυτοσχεδιαστικών εξωτερικεύσεων της ψυχικής διάθεσης των δημιουργών με τις οποίες σχετίζονται όλα τα μείζονα ονόματα του ρομαντισμού (Σούμπερτ, Σούμαν, Μέντελσον, Σοπέν, Λιστ, Μπραμς, Γκριγκ, Ντβόρζακ), δεν υπάρχει ακόμα στην κλασική περίοδο. Κάποιες μπαγκατέλλες και μερικές ρομάντσες (κι αυτές λίγες σε αριθμό) είναι τα μόνα είδη που ανήκουν στην κατηγορία αυτή των μουσικών μινιατούρων των κλασικών. Η ρομάντσα, μια φόρμα με λυρικό χαρακτήρα και σε μία κίνηση, κάνει την πρώτη εμφάνισή της στο δεύτερο μέρος της συμφωνίας σε μι ύφεση μείζονα έργ. 7, του Dittersdorf (1773). Από τότε τη συναντάει κανείς τόσο ως τμήμα κάποιου μεγαλύτερου έργου (όπως είναι π.χ. η ρομάντσα του Pedrillo «Immoehrenland gefangen war» από την όπερα «Απαγωγή απ' το σεράι» του Μότσαρτ, το αργό μέρος του κοντσέρτου για πιάνο, στη ρε ελάσσονα, KV 466, του Μότσαρτ και ακόμη το δεύτερο μέρος της Τέταρτης Συμφωνίας, στη ρε ελάσσονα, του Σούμαν) όσο και ως μεμονωμένο, ανεξάρτητο κομμάτι. Τέτοιες ανεξάρτητες ρομάντσες από την κλασική περίοδο έχουμε δύο του Μπετόβεν, για βιολί και ορχήστρα. Αργότερα (μέσα στις άλλες) θα προστεθούν κι οι τρεις ρομάντσες για όμποε και πιάνο, έργ. 94, του Σούμαν, κι η ρομάντσα για βιολί και ορχήστρα, έργ. 28, του Φωρέ. Του Μπετόβεν οι δύο ρομάντσες για βιολί και ορχήστρα εμφανίστηκαν το 1802, αλλά πιθανόν η πρώτη, στη φα μείζονα, να είχε γραφτεί ήδη από το 1798. Εμφανίστηκαν πάντως μαζί —η πρώτη ως έργ. 50 και η δεύτερη, στη σολ. μείζονα, 1802, ως έργ. 40.

Οι δύο Ρομάντσες είναι έργα με ευγενικό χαρακτήρα και πηγαία λυρική διάθεση.

Κώστας Γριμάλδης.

LOUIS SPOHR

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΑΡ. 8 ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΕΡΓΟ 47.

Ο γερμανός Louis Spohr γεννήθηκε το 1784 στο Braunschweig και πέθανε το 1859 στο Kassel. Οι σύγχρονοί του τον θαύμαζαν σα τον μεγαλύτερο βιολιστή μετά τον Παγκανίνι. Είχε επίσης αναγνωρισθεί και ως διευθυντής ορχήστρας, και ήταν ένας από τους πρώτους που χρησιμοποιούσε μπαγκέτα στη διεύθυνση. Τέλος, στην εποχή του ήταν πιο γνωστός ως συνθέτης από τον Ρ. Σούμαν. Το έργο του είναι μεγάλο — πάνω από 200 συνθέσεις μας είναι γνωστές — και περιλαμβάνει σχεδόν όλα τα είδη, από όπερες μέχρι μουσική δωματίου. Το συνθετικό του έργο αποτελεί έναν συνδυασμό κρίκο ανάμεσα στην κλασική και τη ρομαντική εποχή, με μεγαλύτερη κλίση προς το ρομαντισμό.

Για το όργανό του, το βιολί — στο οποίο ήταν επίσης και σημαντικός δάσκαλος — έγραψε συνολικά 15 κοντσέρτα, από τα οποία σήμερα παίζονται μόνο τρία. Ένα από αυτά είναι το όγδοο κοντσέρτο, γραμμένο το 1816, που έγινε γνωστό λόγω της περίεργης φόρμας του. Έχει υπότιτλο «σε μορφή τραγουδιού», δηλαδή ο συνθέτης μεταφέρει μια μεγάλη λυρική σκηνή τραγουδιού με ρετσιτατίβο, αριόζο και άρια για το βιολί. Εδώ διαφαίνεται η τάση των ρομαντικών συνθετών να αφήνουν να τραγουδούν τα όργανα χωρίς λόγια, εκφραστικές και λυρικές καντιλένες. Πέρα από το καθαρά λυρικό χρώμα του έργου, χαρακτηριστικά είναι και τα δεξιOTEχνικά του περάσματα, κυρίως στο τελευταίο του μέρος.

Evelin Voigtmann.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 28 Απριλίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: JACQUES FRANÇOIS MANZONE

Σολιστ: ΦΙΛΙΠΠΙΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΒΑ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **M: RAVEL:** Pavane για μια μικρή ινφάντα, για όρχηστρα.

F. CHOPIN: Κοντσέρτο αρ. 1, σε μι ελάσσονα, έργο 11, για πιάνο και ορχήστρα.

W. A. MOZART: Συμφωνία αρ. 41, σε ντο μείζονα, Κ.Υ. 551, του Διός.

Πέμπτη 5 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολιστ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ (τουμπά)

Πρόγραμμα: **ΧΡ. ΔΕΛΛΑ:** Μακεδονικός χορός

R. VAUGHAN-WILLIAMS: Κοντσέρτο για tuba και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

G. BIZET: Κάρμεν, Σουίτες 1 και 2.

Πέμπτη 12 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ

Σολιστ: ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΟΠΟΔΗ (φλάουτο)

Πρόγραμμα: **Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ:** Η γιορτή, φαντασία για ορχήστρα.

A. VIVALDI: Κοντσέρτο σε λα ελάσσονα, για piccolo και ορχήστρα, σε λα ελάσσονα, Α' εκτέλεση.

W. A. MOZART: Κοντσέρτο αρ. 2, σε ρε μείζονα, για φλάουτο και ορχήστρα, Κ.Υ. 314.

J. SIBELIUS: Συμφωνία αρ. 2, σε ρε μείζονα, έργο 43.

Πέμπτη 19 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: GERD MEDTZ

Σολιστ: NICHOLAS ZUMBRO (πιάνο)

Πρόγραμμα: **G. VERDI:** Nabucco, εισαγωγή.

G. GERSHWIN: Κοντσέρτο σε φα, για πιάνο και ορχήστρα.

Z. KODALY: Hary Janos, Σουίτα για ορχήστρα.

Πέμπτη 26 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

Σολιστ: ΤΖΩΝ ΚΑΠΕΝΕΚΑΣ (κρουστά)

Πρόγραμμα: **G. BIZET:** Παιδικά παιχνίδια, έργο 22.

G. GUTSCHE: Βοηγο Divertimento, για κρουστά και ορχήστρα
εγχόρδων, Α' εκτέλεση.

D. MILHAUD: Κοντσέρτο για κρουστά και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

F. MENDELSSOHN-BARTHOLODY: Συμφωνία αρ. 4, σε λα μείζονα,
έργο 90, «Ιταλική».

Πέμπτη 2 Ιουνίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολιστ: ΣΠΥΡΟΣ ΓΑΝΤΖΙΑΣ (τρομπόνι)

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΛΙΩΤΗ (πιάνο)

ΑΝΝΑ ΤΟΤΣΙΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **A. NESTEROV:** Κοντσέρτο για τρομπόνι και ορχήστρα, έργο 11, Α'
εκτέλεση.

D. SHOSTAKOVICH: Κοντσέρτο αρ. 2, για πιάνο και ορχήστρα, έργο
102.

F. CHOPIN: Κοντσέρτο αρ. 2, για πιάνο και ορχήστρα, έργο 21.

Πέμπτη 9 Ιουνίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

Σολιστ: ΙΦΙΓΕΝΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ-ΡΑΛΛΗ (τραγούδι)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΗΜΟΡΩΤΑΣ (τρομπέτα)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (πιάνο)

ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΛΕΚΕΡ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **W.A. MOZART:** «Bella mia fiamma», Άρια κοντσέρτου για σοπράνο
και ορχήστρα

A. ARUTJUNJAN: Κοντσέρτο για τρομπέτα και ορχήστρα.

M. RAVEL: Κοντσέρτο σε σολ μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.

L. v. BEETHOVEN: Κοντσέρτο αρ. 4, σε σολ μείζονα, για πιάνο και
ορχήστρα.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει
το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Φάνης Καπλανίδης
Χριστόδουλος Πετικάκης
Ντάρια Κάτσιου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Δρούγου
Νεοκλής Νικολαΐδης
Φώτω Θεοφάνους
Αουρέλ Πικουλεάτα
Λιλιάννα Πέτκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Παρασκευή Μπακατσή
Στέλλα Παπαδοπούλου
Μίμης Τοπτσίδης
Ανθή Τζίμα
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφινόπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομυστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι
Ιβάν Μπιάνκι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γραονίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Αγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας
Μαλίνα Ιορδανίδου
Γεώργιος Πολίτης

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς
Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνας

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσakas
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Αναστάσιος Βασιλειάδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 232-498 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία
Εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927685, 938427, Θεσσαλονίκη
Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης.